

Ufaklık

— sehle-nisa-korkmaz · 30 Kasım 2025

?

Ufaklık...

Gözünde ki yaşı silerken tanımıştım, çok küçük ve kendi kendine ayaklarının üstünde durmaya çalışıyordu öylece. Öyle güçlü olacaktı ki diye iç geçirmiştım, henüz kendi ayaklarının üzerinde durabilecek kadar olgun değildi ama çabalıyordu.... Bir kere bile yanımda kal demedi! Gidenlerin arkasından yıkıldı, kaldı o enkazın altında. Ama sonra yine kendi çırpındı, kendini yıprattı. İşte daha fazla dayanamadı yüreğim, hayatına öylece dahil oldum bende. Ufaklık, erken yaşta çok fazla şey yaşadı, O çocuk, güçlü olmayı seçmedi aslında, güçlü olmak zorunda kaldı, yalnız hissetti hep...

Ve ben onu, o enkazdan çıkarırken bir söz verdim!

“ Her ne olursa olsun, kim ne derse desin umrumda değil, her zaman yanında olacağım. Hiç bir şeyi tek başına atlatmak zorunda değilsin, kapalı kutu olmaktan kurtaracağım seni!!” Demiştım.

O çocuk kapalı kutu değil artık, duygularını, düşüncelerini içinde kendi kendine yaşamıyor, ben varım artık....

Sehle Nisa Korkmaz